

ROOMALAISKIRJE

Luku 7

Pääsanoma: Luku viittaa edelliseen lukuun 6 ja yhdistää sen Galatalaiskirjeen sanomaan. Laki on hyvä, jae 12. Lain tehtävä on osoittaa, mikä on syntiä. Laki näyttää meille, että me olemme syntisiä. Laki on siis kasvattaja Kristukseen. Gal. 3:24. Meidät on Kristuksen kuoleman kautta kuuletettu pois laista, olemme siis laille kuolleita. Uskon tultua emme enää ole lain alaisia, Gal. 3:25. Laki ei voi enää osoittaa meitä syyllisiksi, eikä määrätä meille rangaistusta.

Ruumis on kuoleman ruumis, koska se on aina altis synnille ja syyllisyyden kokemiselle. Kristuksen vuoksi ei tarvitse elää synnissä, eikä joutua elämään syyllisyydessä. Room. 7:25.

Aiemmat luvut, 1-6.

Luku 1. Evankeliumi on Jumalan voima pelastukseksi kaikille, ensin juutalaisille sitten myös pakanoille, jae 16. Pakanatkaan eivät voi puolustautua: Jumala ja hänen ominaisuutensa on ollut nähtävissä kaikkialla hänen teoissaan.

Luku 2. Ihminen on vastuussa sen mukaisesti, mistä hän on tullut tietoiseksi. Sanan opetusta saaneella on vastuu kuulemastaan Sanasta. Pakanoilla on laki heidän sydämessään, jakeet 14 ja 15. Ennen kuin tuomitset toista, katso ettet itse tee samoja tekoja.

Luku 3. Juutalaisilla on suuri etu, Jumala ilmoitti itsestään ja tahdostaan ensiksi heille. Heillä on myös suuri vastuu. Kaikki, niin juutalaiset kuin pakanatkin ovat syntiä tehneet ja pelastuvat vain ja ainoastaan Jumalan armosta, joka ilmenee Kristuksessa. Ks. myös 11:26.

Luku 4. Vanhurskaus tulee juutalaisille ja pakanoille vain uskon kautta. Jumala oli luvannut Aabrahamille, että hän ”oli perivä maailman”. Jumala antoi lupauksen Aabrahamille ja hänen siemenelleen, joka oli Kristus. Gal.3:16. Aabrahamille annetut lupaukset annettiin siis myös Kristukselle ja Kristuksen kautta koko maailmalle, juutalaisille ja pakanoille. Kaikille uskon, ei tekojen, kautta.

Luku 5. Jouduimme yhden ihmisen Aadamin kanssa eroon Jumalasta, koska kaikki olemme syntiä tehneet. Nyt pelastumme kaikki yhden ihmisen, Jeesuksen kautta. (5:18,19). Usko Kristukseen tuo meille vanhurskauden ja rauhan Jumalan kanssa. Hänessä myös elämämme on vanhurskautettu.

Luku 6. Kasteessa, jonka uskoon tultamme saimme, meidät haudattiin Kristuksen kanssa kuolemaan. Meidät vanhurskautettiin Kristuksen kuoleman kautta, synnillä ei ole valtaa meihin. Vaikka olemme vajavaisia emme kuitenkaan ole synnin orjia. Synti ei hallitse meitä.

Meidän tulee *pitää itseämme synnille kuolleina*. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän tulee ymmärtää ja pitää mielessämme edellä mainitut faktat: synnillä ei ole enää oikeutta meihin, emme ole synnin, vaan Kristuksen palvelijoita.

Kaste kuvaa myös Kristuksen ylösnousemusta. Kristus ei kuoltuaan syntiemme vuoksi jäänyt kuolemaan, vaan nousi elämään. Hän elää meissä ja me hänen kauttaan uudessa elämässä.